

Sygn. akt: KIO 1448/20

**WYROK
z dnia 13 lipca 2020 r.**

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Izabela Niedziałek-Bujak

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2020 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 czerwca 2020 r. przez Odwołującego – **SEMPERTRANS Bełchatów Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością** z siedzibą w Rogowcu przy ul. Transportowej 5 (97-427 Rogowiec) w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna Spółka Akcyjna** z siedzibą w Bełchatowie, ul. Węglowa 5 (97-400 Bełchatów)

orzeka:

- 1 Oddala odwołanie.
2. Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Odwołującego – **SEMPERTRANS Bełchatów Sp. z o.o.** i:
 - 2.1 zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000 zł 00 gr. (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania;
 - 2.2 Zasądza od Odwołującego – **SEMPERTRANS Bełchatów Sp. z o.o.** na rzecz Zamawiającego – **PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.** kwotę 3.600,00 zł 00 gr. (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów strony poniesionych w związku z wynagrodzeniem pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim.**

Przewodniczący:

Uzasadnienie

W postępowaniu prowadzonym w celu zawarcia umowy ramowej przez Zamawiającego – PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. na *dostawę taśm przenośnych na lata 2020-2022 dla PGE GiEK S.A. Oddział Kopalnia Węgla Brunatnego Turów* (nr postępowania POST/GEK/GEK/PMR-CSS/14124/2019), ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 4 maja 2020r., 2020/S 086-205387, w wobec czynności polegającej na braku wykonania zgodnie z żądaniem uwzględnionego odwołania i zastosowaniu konstrukcji umowy ramowej, która w powiązaniu z niestandardowym przedmiotem zamówienia uniemożliwia obliczenie ceny, Wykonawca SEMPERTRANS Bełchatów Sp. z o.o. wniósł w dniu 29 czerwca 2020 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (sygn. akt KIO 1448/20).

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie przepisów:

- 1) art. 186 ust. 2 ustawy Pzp poprzez niewykonanie czynności w postępowaniu zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu;
- 2) art. 7 ust. 3 ustawy Pzp poprzez ukształtowanie mechanizmu wyboru oferty na Umowę Wykonawczą niezgodnie z przepisami ustawy i w oderwaniu od rzetelnej kalkulacji powiązanej z przedmiotem zamówienia, bowiem w stosunku do przedmiotu zamówienia nie da się z góry określić ceny, nawet maksymalnej, w formule umowy ramowej;
- 3) art. 38 ust. 4 ustawy Pzp poprzez niedokonanie uzasadnionej zmiany SIWZ do jakiej Zamawiający się zobowiązał uwzględniając odwołanie;
- 4) art. 89 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy Pzp poprzez dopuszczenie sytuacji, w których wykonawcy mogą być zmuszeni składać oferty zawierające rażąco niską cenę lub koszt, albo też z błędnie określoną ceną, chociaż z założenia nie będą one odrzucane przez Zamawiającego;
- 5) art. 91 ust 1 i 2c ustawy Pzp poprzez takie określenie kryterium cenowego, które nie gwarantuje wykonawcom możliwości oferowania cen zgodnych z ich możliwościami biznesowymi oraz jest oderwane od przedmiotu zamówienia, a ściślej mówiąc kosztu związanego z jego dostarczeniem;
- 6) art. 101a ust. 9 pkt 2 ustawy Pzp poprzez zastosowanie formuły ramowej w stosunku do przedmiotu zamówienia, którego wartości nie da się wystandardyzować, co rodzi realne ryzyko zapraszania do składania ofert wykonawców, którzy nie są zdolni do wykonania zamówienia nawet za określoną w ten sposób cenę maksymalną;

- 7) art. 51(2) dyrektywy 2014/25/UE poprzez zastosowanie umowy ramowej w sposób nieodpowiedni i zakłócający konkurencję pomiędzy wykonawcami.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu zmianę siwz i rezygnację z procedowania zamówienia w formule ramowej, względnie unieważnienie postępowania ponieważ zastosowanie formuły ramowej uniemożliwia wybór oferty w sposób zgodny z ustawą Pzp.

Uzasadnienie zarzutów.

Zamawiający w dniu 18.06.2020 r. uwzględnił odwołanie z 10.06.2020r. równocześnie wskazując, że dokona zmiany treści Umowy Ramowej w zakresie § 4 ust. 3 poprzez usunięcie pkt 3.2 oraz zmieni pkt 25.3 siwz.

Do dnia wniesienia obecnego odwołania Zamawiający nie wprowadził żadnych dalszych zmian do siwz, zmieniając jedynie termin składania ofert na 30 lipca 2020r. Oznacza to, że nadal zastosowanie znajdują zmiany do siwz dokonane 2 czerwca 2020r., w tym zmiana w §4 ust. 3 pkt 3.2. Obowiązujące nadal są również pozostałe warunki zamówienia, co do których Odwołujący podnosił argumenty o niemożności zastosowania umowy ramowej i braku możliwości złożenia oferty, mimo iż z powodzeniem dostarczał Zamawiającemu ten sam przedmiot w przeszłości.

Aktualne reguły oceny ofert w kryterium cenowym nie dają możliwości zaoferowania ceny zgodnie z możliwościami biznesowymi oraz z uwzględnieniem kosztów prowadzenia działalności. Wprowadzony mechanizm ustalania jednostkowej ceny maksymalnej w danej pozycji oferty na zawarcie Umowy Wykonawczej rodzi realne ryzyko zaproszenia do składania ofert wykonawców, którzy nie są zdolni do wykonania zamówienia nawet za jednostkową cenę maksymalną.

Obecna procedura jest nie do pogodzenia z przedmiotem dostawy, który jest wytwarzany na zamówienie, a jego produkcja wymaga czasochłonnych przygotowań, w tym nabycia materiałów, które nie są standardowo magazynowane. Uniemożliwia to ustalenie w tych warunkach ceny z uwagi na niepewność co do terminów dostaw, asortymentów i ich wolumenów. Taśmy przenośnikowe nie są produktem o standardowych parametrach i są produkowane wyłącznie na potrzeby tego jednego klienta i nie ma do nich standardowych cenników.

W formule umowy ramowej wykonawcy nie mogą w kalkulacjach cenowych dokładnie określić typów i ilości taśm przenośnikowych w żadnych zdefiniowanych okresach ani też w odniesieniu do chociażby minimalnej ilości zamawianych taśm (siwz przedstawia wyłącznie ilości orientacyjne – odpowiedź na pyt. nr 29).

Zamawiający w odpowiedzi na pytanie nr 26 nie wyraził zgody na wprowadzenie klauzuli cenowej pozwalającej na bieżącą aktualizację poziomu cen, uzależnioną od cen podstawowych surowców na rynku (np. kauczuku, linek stalowych, sadzy, etc.), czynników pracy oraz wahań kursów walut, w których dokonywane są zakupy.

Formuła umowy ramowej ogranicza pułap ceny, jaką mogą zaoferować wykonawcy, a w realiach związanych z wytwarzaniem przedmiotu zamówienia, zupełnie uniemożliwia reagowanie na sytuację rynkową w kontekście pozyskania surowców, jak i aktualizacji oferowanej ceny do rynkowej ceny z danej chwili. Wykonawca może być zmuszony do dostawy przedmiotu zamówienia ze stratą znacząco poniżej wartości pozwalającej na pokrycie kosztów wytworzenia.

Postępowanie powinno być unieważnione na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 7 Ustawy.

Zgodnie z art. 51(2) dyrektywy 2014/25/UE podmioty zamawiające nie mogą stosować umów ramowych w sposób nieodpowiedni ani w sposób uniemożliwiający, ograniczający lub zakłócający konkurencję. Na skutek postanowień § 4 ust. 3 pkt 3.2, po zmianie z 2.06.2020r. każdy wykonawca jest zobowiązany zaoferować cenę, w kwocie która jest kalkulowana na bazie ceny konkurenta, co ma wskazywać na warunki dla umowy cenowej pomiędzy wykonawcami. Zgodnie pkt § 4 ust. 3 pkt. 3.2 – składając ofertę na zawarcie Umowy Wykonawczej, Wykonawcy nie mają prawa zaoferować cen zgodnych ze stawkami zaoferowanymi w Umowie Ramowej, ale punktem wyjścia jest średnia arytmetyczna danej stawki z wszystkich zawartych Umów Ramowych (maksymalnie 3 umowy). Oznacza to, że Wykonawcy nie będą związani swoimi ofertami, jakie składali w celu zawarcia Umowy Ramowej, lecz warunkami ofert konkurentów.

Odwołujący powołał orzeczenia TSUE, w których wskazywano na okoliczności, które świadczą o braku warunków dotyczących istnienia umowy na gruncie dyrektywy (C-295/05; C-220/06).

Obowiązek nałożony na Zamawiającego przepisem art. 36 ust. 1 pkt 12 Ustawy – podania informacji o sposobie obliczenia ceny, nie uprawnia do wskazywania ceny, po jakiej wykonawca ma spełnić świadczenie. To wykonawca kreuje ekwiwalentność świadczenia wzajemnego, jakie ma uzyskać określając swoje wynagrodzenie w formularzu cenowym.

Zamawiający w piśmie z dnia 10.07.2020r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o jego odrzucenie na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 5 Pzp, ewentualnie oddalenie z uwagi na jego bezprzedmiotowość. Zamawiający wskazał, iż odwołanie odnosi się do kwestii poruszonych w zarzutach objętych odwołaniem z dnia 10.06.2020r., które Zamawiający w całości uwzględnił. Zamawiający w dniu 2.07.2020 r. dokonał czynności zgodnie z żądaniem Odwołującego, po otrzymaniu postanowienia KIO z dnia 10.06.2020r., które zostało doręczone w dniu 02.07.2020r. Zamawiający dokonał modyfikacji siwz niezwłocznie, a

ponadto bieg terminu na złożenie środka odwoławczego nie mógł rozpocząć się do momentu dokonania czynności przez Zamawiającego. Dalej Zamawiający wskazał na brak jakichkolwiek innych czynności w postępowaniu, które uzasadniałyby wniesienie odwołania. Jedyną czynność z dnia 18.06.2020r. dotyczyła zmiany terminu składania ofert i nie jest objęta zarzutami. Odwołujący formułując zarzut zaniechania dokonania czynności nie wskazał konkretnych przepisów, które miałyby zostać naruszone. Tym samym obecne odwołanie jest bezprzedmiotowe i powinno zostać oddalone.

Obecne odwołanie sprowadza się do dwóch zasadniczych kwestii, a mianowicie zarzutu niewykonania czynności wynikłych z uwzględnienia odwołania z dnia 10.06.2020r. (zarzut obecnie bezprzedmiotowy) oraz zarzutu zastosowania formuły umowy ramowej w sposób nieodpowiedni, a w związku z tym zakłócający konkurencję pomiędzy wykonawcami.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów Zamawiający wskazał na brak terminu ustawowego, który wyznaczałby ramy czasowe na dokonanie czynności wynikających ze złożenia oświadczenia o uwzględnieniu w całości wcześniejszego odwołania, a z uwagi na ich faktyczne wykonanie, zarzut naruszenia art. 186 ust. 2 Pzp stał się bezprzedmiotowy.

Dalsze zarzuty mają charakter abstrakcyjny, gdyż odnoszą się do czynności, jakich w postępowaniu Zamawiający jeszcze nie wykonał. Dotyczy to naruszenia art. 7 ust. 3 Pzp, który odnosi się do udzielenia zamówienia wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy. Odwołujący chociaż odnosi się pośrednio do formuły ramowej nie wskazał konkretnych przepisów, które miałyby zostać naruszone, a zatem zarzut jako ogólnikowy, nieskonkretyzowany nie odnosi się do czynności w postępowaniu. Nie można również zrozumieć na czym polegać miałyby naruszenie art. 38 ust. 4 Pzp, skoro Zamawiający dokonał zmiany siwz i zamieścił informację o niej na stronie internetowej. Na moment wniesienia odwołania zarzut ten był przedwczesny. Również zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 4 i 6 pzp nie odnosi się do żadnych czynności w postępowaniu i nie zostało wyjaśnione w jaki sposób Zamawiający miałyby dopuścić się ich uchybienia. Poza ogólnikowym stwierdzeniem naruszenia art. 91 ust 1 i ust 2c Pzp Odwołujący nie wyjaśnił na czym miałyby polegać uchybienie tym przepisom.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 101a ust. 9 pkt 2 Pzp i art. 5 (2) dyrektywy Zamawiający również podniósł ich abstrakcyjny i hipotetyczny charakter. Nie wiadomo, czy Odwołujący kwestionuje prawo do zawierania umów ramowych, jednocześnie nie wskazuje konkretnego przepisu, który by tego zabraniał. Zamawiający dla zwiększenia konkurencyjności prowadzi postępowanie w tej formule, czemu nie sprzyja zmonopolizowanie dostawy do końca 2022 r. przy jednym wykonawcy, któremu miałyby zostać udzielone zamówienie przy formule przetargu. Przy umowie ramowej Zamawiający może dokonywać zakupów taśm w ilościach, jakie w danym okresie będą niezbędne dla zabezpieczenia bieżącego utrzymania ruchu w

perspektywie kolejnych 2 lat. Stosując formułę umowy ramowej, cena zostanie dopiero określona, co pozwoli na jej dostosowanie do warunków panujących w danym momencie na rynku. Odwołujący nie wykazał wadliwości postępowania, która uzasadniałaby żądanie jego unieważnienia.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do wniosku Zamawiającego o odrzucenie odwołania na podstawie art. 189 ust.2 pkt 5 Ustawy, przepis ten stanowi, iż Izba odrzuca odwołanie, które dotyczy czynności, którą zamawiający wykonał zgodnie z treścią wyroku Izby lub sądu lub, w przypadku uwzględniania zarzutów w odwołaniu, którą wykonał zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu. Zamawiający w sprawie o sygn. akt KIO 1285/20 w dniu 18.06.2020 r. w odpowiedzi na odwołanie – uwzględnił odwołanie w całości i zapowiedział dokonanie zmian w treści umowy ramowej (załącznika nr 2 do siwz) w zakresie § 4 ust. 3, poprzez usunięcie pkt 3.2 i nadanie mu treści zgodnej z żądaniem Odwołującego. Ponadto, Zamawiający w związku z tą zmianą dokonać miał również zmiany w treści pkt 25.3 siwz, na brzmienie wskazane w odpowiedzi na odwołanie. Postanowieniem z dnia 23.06.2020 r. Krajowa Izba Odwoławcza umorzyła postępowanie odwoławcze na podstawie art. 186 ust. 2 ustawy, a orzeczenie to zostało doręczone Zamawiającemu w dniu 02.07.2020 r. Zamawiający w dniu 02.07.2020 r. poinformował wykonawców o zmianach dokonanych w siwz – treści umowy ramowej w zakresie § 4 ust. 3 oraz pkt 25.3 siwz.

Mając powyższe na uwadze Izba uznała, iż nie zachodzi przesłanka do odrzucenia odwołania, które nie dotyczy zmiany siwz dokonanej w dniu 02.07.2020r. Podstawą zarzutów w obecnym odwołaniu jest brak dokonania zmiany treści siwz zgodnie z żądaniem podniesionym w odwołaniu o sygn. akt KIO 1285/20, które na moment wniesienia odwołania nie miały miejsca. Tym samym zarzuty odwołania nie dotyczą zmian z dnia 02.07.2020r., na które wykonawcom przysługiwały środki ochrony prawnej, w ramach których możliwe byłoby ustalenie ich dopuszczalności w świetle przepisu art. 189 ust. 2 pkt 5 Ustawy. Izba w tej sprawie związana jest zarzutami braku wykonania czynności i oceny ich wpływu na wynik postępowania. Odwołanie podlegało zatem rozpoznaniu w tym zakresie.

Stanowisko Izby.

Do rozpoznania odwołań zastosowanie znajdowały przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych obowiązujące w dacie wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia, (Dz. U. z 2018 r., poz. 1986), tj. po zmianie dokonanej ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1020), zwanej dalej „Ustawą”.

Przystępując do rozpoznania odwołania, Izba w pierwszej kolejności zobowiązana była do oceny wypełnienia przesłanek z art. 179 ust. 1 Ustawy, tj. istnienia po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez Niego szkody w wyniku kwestionowanych czynności Zamawiającego. Ponieważ odwołaniem objęte zostały zaniechania Zamawiającego w zakresie treści siwz, w tym zasad na jakich złożona zostanie oferta w postępowaniu na zawarcie umowy ramowej, Odwołujący ma interes w tym, aby warunki na jakich będą składane oferty wykonawcze pozwalały zachować warunki uczciwej konkurencji wśród pomiędzy podmiotami, z jakimi Zamawiający zawarte zostaną umowy ramowe.

W świetle powyższego Izba uznała, że spełnione zostały przesłanki materialno-prawe do merytorycznego rozpoznania obu odwołań.

Odwołujący podtrzymał w całości zarzuty, chociaż wprowadzone już po wniesieniu odwołania modyfikacje SIWZ (załącznika nr 2 do SIWZ – UMOWY RAMOWEJ) odpowiadały jego żądaniom z odwołania o sygn. akt KIO 1285/20, które Zamawiający w całości uwzględnił.

Zarzuty w odwołaniu sprowadzają się do dwóch zasadniczych kwestii, tj. braku wykonania czynności wynikających z oświadczenia o uwzględnieniu w całości zarzutów z odwołania, w którym wydane zostało postanowienie o jego umorzeniu w związku z uwzględnieniem w całości zarzutów przez Zamawiającego oraz przyjętej formuły postępowania o zawarcie umowy ramowej.

Odnosząc się do pierwszej kwestii Izba zobowiązana była na podstawie art. 191 ust. 2 Ustawy uwzględnić stan rzeczy ustalony w toku postępowania, na który wpływ miała okoliczność zmiany SIWZ z dnia 02.07.2020 r., czyniąca bezprzedmiotowym w tym zakresie odwołanie. Nie było spornym pomiędzy stronami, iż modyfikacja SIWZ uwzględniała żądania Odwołującego, co do sposobu zmiany postanowień umowy ramowej (§ 4 ust. 3), a jedynym argumentem Odwołującego było wykazanie dopuszczenie się zwłoki przez Zamawiającego. Izba oddaliła zarzut uznając, iż zmiana SIWZ dokonana niezwłocznie po doręczeniu postanowienia o umorzeniu postępowania odwoławczego, nie prowadziła do przypisania czynnościom Zamawiającego znamion zwłoki. Wprawdzie Zamawiający nie miał obowiązku czekać na doręczenie postanowienia, które stało się wykonalne w momencie jego ogłoszenia, to jednocześnie nie można w sposób kategoriyczny uznać ostrożności Zamawiającego za przejaw zwłoki w wykonaniu czynności, do których się zobowiązał. Izba nie przychyliła się do argumentów Odwołującego o konieczności podjęcia kroków prawnych w celu ochrony swojego interesu w momencie, gdy w postępowaniu nie dokonano żadnych czynności, których skutki mogłyby wpływać na sytuację faktyczną postępowania. W

niniejszej sprawie Zamawiający nie zwlekał ze zmianą zapisów SIWZ ponad uzasadniony oczekiwaniem na doręczenie postanowienia czas. Należy zauważyć, iż Odwołujący miał prawo do odwołania na treść SIWZ po jej zmianach, jeżeli te mogłyby ograniczać jego prawa w postępowaniu na zawarcie umowy ramowej. Na moment orzekania w tej sprawie, termin na wniesienie odwołania jeszcze nie upłynął, gdyż jego koniec przypada na koniec dzisiejszego dnia. Tym samym, nie było podstaw do przyjęcia, iż jedynie składając odwołanie na zaniechanie dokonania zmiany Wykonawca mógł chronić swój interes w postępowaniu.

Odnosząc się natomiast do drugiej kwestii dotyczącej samej formuły postępowania, którego przedmiotem jest zawarcie umów ramowych należy poczynić uwagę natury ogólnej, co do możliwości podniesienia na tym etapie postępowania zarzutu dotyczącego wyboru formuły zamówienia. Nie może budzić wątpliwości, iż w momencie ogłoszenia o zamówieniu, co miało miejsce w dniu 04.05.2020 r., wykonawcy mieli wiedzę, iż zamówienie dotyczy zawarcia umowy ramowej na dostawę taśm przenośnikowych na lata 2020-2022 dla PGE GiEK S.A. oddział Kopalnia Węgla Brunatnego Turów (sekcja II ogłoszenia w TED). Odwołujący był tego świadomy, co potwierdził chociażby składając odwołanie z dnia 10.06.2020 r., w którym formułował zarzuty do treści SIWZ. Ponadto, w piśmie z dnia 30.06.2020 r. zawierającym wniosek o wyjaśnienie treści SIWZ Odwołujący przyznał, iż na tym etapie postępowania nie może kwestionować faktu zastosowania przez Zamawiającego konstrukcji umowy ramowej. Ponadto, na posiedzeniu przed skierowaniem sprawy na rozprawę wyjaśnił, iż zarzut dotyczący zastosowania konstrukcji umowy ramowej jest powiązany z zapisami SIWZ, dotyczącymi sposobu kalkulacji ceny, tj. tymi postanowieniami, której Odwołujący kwestionował w odwołaniu o sygn. KIO 1285/20.

Powyższe wskazywało, iż odwołanie faktycznie nie dotyczy samej formuły zamówienia, jako takiej, co byłoby zarzutem spóźnionym, a jedynie braku uwzględnienia w SIWZ postanowień, które czyniłyby możliwym złożenie oferty w warunkach uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. Odwołujący powiązał ten zarzut bezpośrednio z postanowieniami umowy ramowej w zakresie identycznym, jak uczynił to w odwołaniu z 10.06.2020 r. W ocenie Izby zarzut ten nie mógł prowadzić do uwzględnienia żądań, które zostały zmodyfikowane w ten sposób, iż Wykonawca dążył do unieważnienia postępowania. Ponieważ Zamawiający dokonał po złożeniu odwołania zmian w treści SIWZ, to obecnie odwołanie utraciło swój przedmiot opisany, jako zaniechanie dokonania czynności w postępowaniu. Ponieważ Izba nie jest uprawniona do oceny merytorycznej zmian dokonanych w dniu 02.07.2020 r., od czego wykonawcom przysługują jeszcze środki ochrony prawnej, odwołanie nie mogło być uwzględnione.

W świetle powyższego odwołanie w całości zostało oddalone na podstawie art. 192 ust. 1 Ustawy.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 oraz art. 192 ust. 10 Prawa zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 3 i § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238. ze zm.). Izba zaliczyła do kosztów postępowania wpis wniesiony przez Odwołującego oraz koszty Zamawiającego poniesione w związku z wynagrodzeniem pełnomocnika w wysokości wykazanej rachunkiem przedłożonym przed zamknięciem rozprawy i obciążyła nimi Odwołującego stosownie do wyniku postępowania.

Przewodniczący: